

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๙/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๓/๒๕๖๘

วันที่ ๒๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง

นายนิยม นพรัตน์

ผู้ร้อง

พรรคพลังประชารัฐ โดยพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
ในฐานะหัวหน้าพรรคพลังประชารัฐ กับพวก ที่ ๑
นายจตุพร พรหมพันธุ์ และนายนิติธร ล้ำเหลือ
กับพวก คณะหลอมรวมประเทศไทย และกลุ่มเครือข่ายนักศึกษาประชาชนปฏิรูป
ประเทศไทย (คปท.) โดยนายพิชิต ไชยมงคล ที่ ๒
นายสนธิ ลิ้มทองกุล กับพวก อดีตกลุ่มพันธมิตรประชาชน
เพื่อประชาธิปไตย ที่ ๓
นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม กับพวก คณะแนวร่วมคนกล้าชาติ ที่ ๔
นายคำณูณ สิทธิสมาน กับพวก กลุ่มอดีตสมาชิกวุฒิสภา ๔๐ คน ที่ ๕
นายเจษฎ์ โทณะวณิก กับพวก กลุ่มนักวิชาการ ที่ ๖
กลุ่มสื่อกระแสหลัก และสื่อออนไลน์กับโซเชียลมีเดีย ที่ ๗

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายนิยม นพรัตน์ (ผู้ร้อง)
กล่าวอ้างว่า บุคคลและกลุ่มบุคคลผู้ถูกร้อง รวม ๗ คณะ มีพฤติการณ์อันเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพ

- ๒ -

เพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีการจัดตั้งกลุ่มบุคคลอย่างมีแบบแผนและแบ่งหน้าที่กันทำเพื่อดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชาว่าด้วยพื้นที่ที่ไทยและกัมพูชาอ้างสิทธิในไหล่ทวีปทับซ้อนกัน พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือ MOU ๒๕๔๔ กล่าวหาว่าพรรคพลังประชาชน (ผู้ถูกร้องที่ ๑) โดยสมาชิกพรรคร่วมกันแถลงการณ์หลายครั้งเพื่อคัดค้านและเรียกร้องให้ยกเลิก MOU ๒๕๔๔ เนื่องจากหากดำเนินการเจรจาเรื่องผลประโยชน์ในเขตทับซ้อนทางทะเลของเกาะกูด จะทำให้ประเทศไทยเสียเอกราชในดินแดนดังกล่าว และเรียกร้องให้รัฐบาลไทยดำเนินการตามกฎหมายทะเลและกฎหมายระหว่างประเทศ นำ MOU ๒๕๔๔ ให้รัฐสภาพิจารณาในฐานะของหนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตประเทศไทย อีกทั้งหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ยืนยันผ่านสมาชิกพรรคว่าการยกเลิก MOU ๒๕๔๔ เป็นนโยบายหลักของพรรค โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดพรรคมิได้ใช้วิธีการในกระบวนการทางรัฐสภา เช่น การตั้งกระทู้ถามหรือยื่นญัตติในรัฐสภา เป็นต้น กลับใช้วิธีการอื่นให้กลุ่มการเมืองต่าง ๆ นำเรื่องดังกล่าวไปขยายความนายจุฑา พรหมพันธุ์ และนายนิติธร ล้ำเหลือ กับพวก คณะหลอมรวมประชาชน และกลุ่ม คปท. โดยนายพิชิต ไชยมงคล (ผู้ถูกร้องที่ ๒) เรียกร้องผ่านทางสื่อมวลชนว่า MOU ๒๕๔๔ จะทำให้ประเทศไทยเสียเอกราชในดินแดนเกาะกูด โดยมีเจตนาเพื่อทำลายภาพลักษณ์ของรัฐบาล ซึ่งบุคคลในกลุ่มผู้ถูกร้องที่ ๒ เคยเป็นกลุ่มมวลชน กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย และคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงปฏิรูปประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) กลุ่มเครือข่ายนักศึกษาประชาชนปฏิรูปประเทศไทย (คปท.) ปัจจุบันรวมกันเป็นคณะหลอมรวมประชาชน พยายามโจมตีรัฐบาลต่อสื่อมวลชนมาโดยตลอด และคัดค้าน MOU ๒๕๔๔ ร่วมกับนายสนธิ ลิ้มทองกุล กับพวก อดีตกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (ผู้ถูกร้องที่ ๓) ซึ่งกลุ่มผู้ถูกร้องที่ ๓ จัดรายการทอล์คโชว์และยื่นหนังสือถึงรัฐบาลเพื่อคัดค้าน MOU ๒๕๔๔ แม้รัฐบาลจะมอบหมายให้ผู้แทนจากกระทรวงการต่างประเทศชี้แจงต่อกลุ่มผู้ถูกร้องที่ ๓ ทราบแล้ว แต่กลุ่มผู้ถูกร้องดังกล่าวไม่รับฟัง รวมถึงมีความพยายามจัดให้มีการชุมนุมคัดค้านในเรื่องดังกล่าว นายแพทย์วรศักดิ์ เดชกิจจิกรม กับพวก คณะแนวร่วมคนกล้าชาติ (ผู้ถูกร้องที่ ๔) ยื่นหนังสือให้รัฐบาลยกเลิก MOU ๒๕๔๔ และเรียกร้องให้เจรจากับหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ

- ๓ -

ห้ามมิให้แบ่งผลประโยชน์ใต้ทะเลซึ่งจะทำให้ประเทศเสียดินแดนโดยประกอบเป็นเหตุผลในการโจมตีรัฐบาลร่วมกับประเด็นอื่น ๆ นายคำณูณ สิทธิสมาน กับพวก กลุ่มอดีตสมาชิกวุฒิสภา ๔๐ คน (ผู้ถูกร้องที่ ๕) ร่วมกับกลุ่มผู้ถูกร้องรายอื่น ๆ คัดค้าน MOU ๒๕๔๔ โดยอาศัยช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ของตนและสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งเป็นการชี้นำสังคมด้วยความเท็จ กลุ่มผู้ถูกร้องที่ ๕ บางคนได้รับประโยชน์จากการรัฐประหารทั้งในปี ๒๕๔๙ และปี ๒๕๕๗ ได้รับตำแหน่งต่าง ๆ ที่คณะรัฐประหารแต่งตั้ง นายเจริญ โทณะวณิก กับพวก กลุ่มนักวิชาการ (ผู้ถูกร้องที่ ๖) คัดค้าน MOU ๒๕๔๔ ร่วมกับกลุ่มผู้ถูกร้องรายอื่น ๆ ดำเนินการผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของตนและสื่อมวลชนต่าง ๆ เป็นการชี้นำสังคมด้วยความเท็จ นอกจากนี้ นายเจริญ โทณะวณิก กล่าวในทำนองให้ล้มเลิกการปกครองระบอบประชาธิปไตย พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส เรียกร้องให้มีการทำรัฐประหารรัฐบาล กลุ่มสื่อกระแสหลัก และสื่อออนไลน์กับโซเชี่ยลมีเดีย (ผู้ถูกร้องที่ ๗) เช่น หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ สำนักข่าว ไอ เอ็น เอ็น สำนักข่าวทีนิวส์ และสถาบันทิศทางไทย รวมถึงหนังสือพิมพ์และสื่อออนไลน์ นำเสนอข่าวของกลุ่มผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงผู้ถูกร้องที่ ๖ ต่อสาธารณชนโดยมีเจตนาให้ประชาชนเห็นว่ารัฐบาลขาดความชอบธรรมทางการเมือง

ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อโน้มน้าวให้ประชาชนเข้ามาร่วมชุมนุมทางการเมืองนำไปสู่การก่อความวุ่นวายจนเกิดสภาพที่รัฐบาลไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ และเรียกร้องให้กองทัพเข้ามาทำการรัฐประหารล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังเช่นการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ โดยคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่เริ่มต้นจากการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย และการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่เริ่มต้นจากการชุมนุมของกลุ่ม กปปส. ซึ่งผู้ถูกร้องหลายรายเป็นแกนนำหรือมีส่วนร่วมใกล้ชิดกับกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองทั้งสองกลุ่มดังกล่าว

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๘ และยื่นพยานหลักฐานเพิ่มเติม ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๘ อัยการสูงสุดแจ้งผลการพิจารณาแก่ผู้ร้องว่า ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

- ๔ -

ที่แสดงให้เห็นได้ว่า การกระทำความผิดกล่าวของบุคคลและกลุ่มบุคคลตามคำร้อง เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ดังนั้น กรณีไม่มีมูลเหตุเพียงพอที่จะรับดำเนินการเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำความผิดกล่าวได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคสอง จึงมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ

เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ผู้ร้องยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญขอให้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ดังนี้

๑. ผู้ถูกร้องทั้งเจ็ดร่วมกันล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง

๒. ให้ผู้ถูกร้องทั้งเจ็ดเลิกกระทำการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคสาม

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้” วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้ใดทราบว่ามีกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีสิทธิร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำความผิดได้” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ หรือไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ผู้ร้องขอจะยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๗ เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพที่สร้างความเข้าใจผิดให้แก่ประชาชนเพื่อให้เกิดการชุมนุมต่อต้านรัฐบาล ก่อความวุ่นวายให้เกิดสภาพที่รัฐบาลไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ และนำไปสู่การที่กองทัพเข้ามาทำการรัฐประหารล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แม้ผู้ร้องใช้สิทธิยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดและอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่การพิจารณาว่าบุคคลใดจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี

- ๕ -

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ต้องปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนเพียงพอที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งหมายและความประสงค์ระดับที่วิญญูชนคาดเห็นได้ว่าน่าจะทำให้เกิดผลเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยการกระทำนั้นจะต้องกำลังดำเนินอยู่และไม่ห่างไกลเกินกว่าเหตุ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงที่ ๗ ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นการทำกิจกรรมทางการเมืองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคัดค้าน MOU ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นสิทธิหรือเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายการต่างประเทศของรัฐบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อให้รัฐบาลยกเลิกหรือเจรจา MOU ๒๕๔๔ อีกครั้งเพื่อมิให้ถือข้อความใน MOU ๒๕๔๔ ดำเนินการหรือปฏิบัติการใดให้เป็นการกระทบกระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยหรือกระทบกระเทือนต่อประโยชน์ประเทศชาติเท่านั้น ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานอื่นที่ชัดเจนเพียงพอและห่างไกลเกินกว่าเหตุที่แสดงให้เห็นได้ว่าผู้ถูกร้องทั้งเจ็ดได้กระทำให้เป็นผลใกล้ชิดให้เกิดการทำรัฐประหารล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๖ -

(คำสั่งที่ ๑๙/๒๕๖๘)

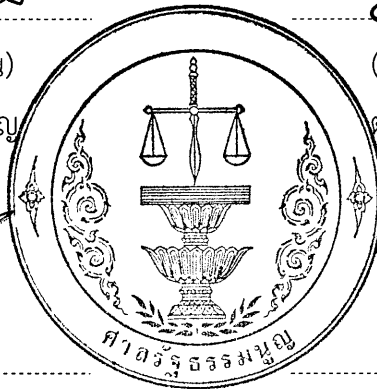
(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนถล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ